

עפ"ת (חיפה) 62636-05-25 - דניאל קרבלי נ' מדינת ישראל

עפ"ת (חיפה) 62636-05-25 - דניאל קרבלי נ' מדינת ישראל מחוזי חיפה

עפ"ת (חיפה) 62636-05-25

דניאל קרבלי

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייליים

[02.07.2025]

כבוד השופט אינאס סלאמה

פסק דין

1. לפניי ערעור על החלטתו של בית משפט השלום לתעבורה בחיפה בהמ"ש 2489-04-25, מיום 12.5.2025, במסגרתה דחה בית המשפט קמא את בקשתו של המערער להארכת מועד להישפט, בגין הודעת תשלום קנס מס' 90124273369 (להלן גם: "הדו"ח") שעניינה שימוש בטלפון נייד שלא באמצעות דיבורית בזמן שהרכב בתנועה, עבירה מיום 5.11.2024.
2. בבקשה להארכת המועד שהגיש המערער לבית המשפט קמא נטען, כי המערער ביקש להישפט במועד, וכי פנה למרכז לפניית נהגים במשטרה (מפנ"א) שם נאמר לו כי בקשתו טרם התקבלה וכי עליו "לעקוב אחר קבלת הדוח ולוודא קבלתו". נטען, כי "לאחרונה הוציא המבקש [המערער - א' ס'] תדפיס ניקוד ממשרד הרישוי כחלק מהמעקב שלו וממה שנאמר לו במפנ"א וכך הופתע לגלות כי נרשמו לחובתו מספר נקודות בגין ביצוע העבירה נשוא בקשה זו". המערער טען עוד, כי הוא כופר בביצוע העבירה והעלה בבקשתו שורה של ליקויים שלטענתו נפלו בדו"ח.
3. בהחלטתו מושא הערעור דחה בית המשפט קמא את הבקשה, תוך שנקבע, כי אין הוא מקבל את הטענה לפיה המערער פנה למפנ"א במסגרת סד הזמנים החוקי, "מבלי שצירף אסמכתא לגיבוי טענתו". בעניין הכשלים ציין בית המשפט קמא, כי מדובר בטענות שעיקרן גרסת השוטר אל מול גרסת המערער. "טענות אלה יכול והיו בעלות משקל" אילו התיק היה מתנהל ומהימנות השוטר הייתה עומדת למבחן, אך לא בשלב של בקשה להארכת המועד.
4. המערער מאן להשלים עם החלטת בית המשפט קמא. בהודעת הערעור חזר המערער על טענותיו וציין, בין היתר, כי בית המשפט קמא שגה עת דחה את בקשתו שכן הנטל להוכיח את משלוח הבקשה להישפט אינו רובץ על כתפי המערער; כי המשיבה בתגובתה לבית המשפט קמא התעלמה מטענותיו לגבי עיוות הדין; כי לא מדובר בשיהוי ניכר; וכי השיהוי אינו יכול "לרפא את הכשלים המהותיים בתיק זה".

5. בדיון לפניי חזר ב"כ המערער על טענותיו וציין, כי לא מדובר בשיהוי כלל, שכן, עברו אך חודשיים עד חתימת המערער על התצהיר מטעמו, ובהתחשב בזמן החירום ששרר במדינה. נטען, כי בית המשפט קמא טעה משקבע שהיה על המערער לברר מה עלה בגורל הבקשה, שכן המערער אכן פנה למפנ"א, מה עוד ש"אין כל חובה או אחריות ... על אזרח לשמור מסמכים כך שנטל ההוכחה לא כעל (כך במקור) כתפי המבקש". לפי המערער, בית המשפט קמא טעה בכך שלא אפשר לו להוכיח טענותיו לגופו של עניין.
6. המשיבה התנגדה לערעור ועתרה לדחייתו. נטען, תוך הפנייה לעבר התעבורתי, כי למערער 25 הרשעות קודמות, מתוכן 7 הרשעות בעבירה דומה. לפי המשיבה, המערער לא הוכיח כי פנה בבקשה להישפט בזמן, וכי היה עליו לבדוק זאת שוב אם נמסר לו במפנ"א כי לא קיבלו את הבקשה. לדידה של המשיבה, זמן החירום אינו מונע הגשת הבקשה במועד, שכן מדובר בבקשה מקוונת. גם הטענות לגופו של עניין דינן להידחות, שכן השוטר ציין את מיקום הטלפון ואת מיקומו המדויק של המערער.
- דיון והכרעה
7. לאחר שנתתי דעתי להודעת הערעור על נספחיה ולטענות הצדדים לפניי, ולאחר שעיינתי בתיק של בית המשפט קמא, נחה דעתי כי דין הערעור להידחות.
8. אין חולק כי לא הונחה על ידי המערער כל אינדיקציה בדבר משלוח בקשה להישפט. הטענה כי הוא "ביקש להישפט בדרך של שליחת הטופס בדואר", אינה יכולה לבסס בקשה מעין זו, משלא גובתה באינדיקציה כלשהי ואף לא באישור על משלוח דואר רשום.
- בכגון דא, אין לקבל את טענת המערער כי "לדאבונו לא שמר או לחילופין איבד כל אסמכתה המעידה על כך". מעבר לכך שמדובר בשתי אמרות סותרות, הרי שנטל ההוכחה להראות עמידה בלוחות הזמנים, רובץ כל כולו על שכמו של מי שמבקש להישפט, קרי- המערער בעניינו. בנטל זה המערער לא עמד.
- טענתו של המערער כי נטל ההוכחה אינו מוטל עליו או כי אין עליו לשמור מסמכים להוכחת משלוח הבקשה להישפט בזמן, דינן להידחות.
9. כאן יצוין, כי בדיון ביקשתי לברר עם המערער מתי לטענתו שלח את הבקשה להישפט. המערער לא השכיל לפרט את גרסתו, וטען כי עשה זאת "באמצע הדרך בערך". משנשאל כיצד ידע כי הדו"ח נרשם לחובתו, טען כי ראה זאת "באזור האיש", אך "קשה לו" להגיד מתי "ראיתי את זה, סביר להניח כמה ימים לפני שפניתי". עם כל הכבוד, מדובר בטיעונים בעלמא שדינם להידחות.
10. אשר לטענה כי לא מדובר בשיהוי ארוך או "ניכר", הרי שגם בכך איני יכול להסכים עם המערער. שכן, שיהוי של חודשיים מהמועד האחרון לתשלום הקנס מבלי שניתנה לכך סיבה מוצדקת, הוא שיהוי משמעותי ואינו של מה בכך.
11. אשר לטענות לגופו של עניין; עיינתי בדו"ח, ולא מצאתי כי לוקה הוא בכשלים הראייתיים אליהם התייחס המערער בבקשתו ובטיעונו. עיון בדו"ח מעלה, כי השוטר פירט את מקום עמידתו; את הנתיב בו נסע המערער; ואת העובדה כי הבחין בו חולף על פניו כשהוא רואה את העבירה דרך החלון הקדמי ימני שהיה שקוף וללא גורם מסתיר או מסנוור. השוטר שמר על קשר עין רצוף עד לעצירת הרכב והוא אף מציין היכן נעצר בסופו של דבר.
- יש באמור כדי לבסס תשתית ראייתית שכן הדו"ח מפורט כדבעי.
- מכל מקום, שעה שהמערער לא השכיל לנצל את יומו בבית המשפט ולא ביקש להישפט בזמן, אין לומר כי די בהעלאת גרסה שונה או תהיות באשר לגרסת השוטר כדי להצביע על כשלים ראייתיים או על חשש מפני עיוות דין. ודוק, בצדק קבע בית המשפט קמא, כי אין בטענות כגון אלה כדי להצדיק היענות לבקשה. זאת, גם אם יכול והיו בעלות משקל לו ההליך היה מתנהל והשוטר היה נחקר נגדית.
- סוף דבר
12. השורה התחתונה מכל האמור, היא שדין הערעור להידחות.
- מזכירות בית המשפט תשלח פסק דין זה לצדדים, כמקובל.
- ניתן היום, ו' תמוז תשפ"ה, 02 יולי 2025, בהעדר הצדדים (בהסכמה)